

OPINIONS

EL CATECISME DEL DISSABTE A LA TARDA

Cada dissabte, a les 4 de la tarda, faig Catecisme a les escoles del Rieral als infants d'aquest veral que l'any passat van fer la Primera Comunió. A les 5 faig el mateix als infants que fan el tercer curs de Catecisme, és a dir que fa 2 anys que van fer la Primera Comunió.

El primer grup, en general, vénen quasi tots (dic quasi tots, perquè sempre en falten 2 o 3). En canvi del segon grup només en vénen 4 o 5.

Davant d'això jo em faig una pregunta, la qual és el motiu d'aquesta opinió: per què vénen tan pocs infants al segon grup?

Aquesta mateixa pregunta també l'he feta als infants interessats, i la primera resposta és: aquella hora fan una pel·lícula molt interessant a la T.V.

A mi em sap greu que el Catecisme coincideixi amb una cosa que agrada als infants, però no pot ser d'una altra manera perquè no puc començar ni abans de les hores fixades ni més tard (seria massa tard). Per tant, cal fer una decisió: o Catecisme o T.V.

Un dia que feia Catecisme amb un grup d'infants (que no són aquests) parlava que hi havia gent que no creia en Déu i que cada dia n'hi hauria més. La majoria d'infants que m'escoltaven van quedar parats, no ho entenien. Jo vaig pensar per dintre meu: sapigués-siu que s'arriba aquí, a vegades, per haver descuidat la formació religiosa!

Mn. Jaume Abril

LA NOSTRA CARRETERA

De tots és sabut que la nostra carretera principal, i alguna altra de la rodalia, estan en obres. Això, naturalment, ens ha d'alegrar, doncs comportarà, suposem, una millora en les comunicacions i una més fàcil, ràpida i segura circulació dels vehicles. Cal felicitar, per tant, a la Diputació Provincial i a qui hagi promogut aquestes obres.

El que no trobem tan encertat, és la forma en que es desenrotllen les mateixes. Des de fa ja alguns mesos començaren les pesades màquines a arrencar soques d'arbre, a colgar tubs, etc., destrocant bona part del poc asfalt que hi quedava. Des de llavors la carretera està intransitable. Segons diuen, no és possible a l'hivern posar l'asfalt, que deixi llestes les reformes, amb la garantia que la cosa requereix. Per tant, s'ha d'esperar la primavera i, mentrestant, anar passant com se pugui. Les persistents pluges d'aquest hivern, han complicat encara més la cosa, i anar a Granollers o a Caldes, per exemple, resulta, moltes vegades una temeritat.

Per tapar els sots que a cada pas sorgeixen, no paren les màquines i els feixucs camions d'anar amunt i avall escampant grava i sorra que, a més de la nosa que fan, quan torna a ploure desapareix del tot i si no plou és una porqueria per la pols que produeix i un perill en les corbes pel risc de patinar. Davant del taller de Ca l'Es-molet, per exemple, en menys de 24 hores foren tres els cotxes accidentats per aquest motiu, i tots amb desperfectes d'importància.

En resum: Trobem molt bé aquesta reforma. Era una necessitat. Però creiem que si s'hagués programat millor el pla de treball, s'haurien ocasionat menys molèsties a l'intens trànsit que hi circula i, al mateix temps, l'obra hauria resultat molt més econò-

mica, que també és important si tenim en compte que som tots els que ho paguem. Almenys, aquesta és la nostra opinió.

J. C.

PIDIENDO INFORMACION

Leyendo el periódico, era a mediados del verano, encontré una noticia de Madrid en la que informaba de un homenaje al gran tenista español, Manuel Santana, para muchos Super-Manuel. En la reseña del acto, celebrado como todos los homenajes en el curso de una comida, pude leer que el que ofrecía el acto, remarcaba que era un homenaje de desagravio. Quedé sorprendido. ¿En qué podía haberse agraviado a Santana?

Lo pensé alguna vez, pero no pude explicarme los motivos. Bien, aquello pasó, ya no me acordaba, cuando hace poco tiempo, en Madrid también, otro homenaje. Esta vez el personaje de turno era Pedro Carrasco, el boxeador. Aquí ya quedé perplejo, porque no creía que viniese a cuento un homenaje dadas las circunstancias, que están en la mente de todos gracias a T.V., en las que se desarrolló el combate con Mando Ramos. Pero mi perplejidad llegó al cenit, cuando lei que también era de desagravio.

Ahora se proyecta un homenaje a Kubala y sus muchachos. ¿Será también de desagravio? ¿Es que esto está de moda?

¿Hay alguien que pueda informarme sobre los agravios de que fueron objeto los dos mencionados deportistas? Contestadme en «Ronsana», por favor.

José Ciurans

PANADERIA

PASTELERIA

Sta. Eulalia

carretera s. n.

teléfono nº 54

Santa Eulalia de Ronsana